

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,  
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, în privința inculpatului

*Irimciuc Mihail xxxxx.*

*Termenul de examinare,*  
*instanța de fond: 04.04.2019 – 14.11.2019,*  
*instanța de apel: 05.12.2019 – 07.08.2020,*  
*instanța de recurs: 14.09.2020 – 02.12.2020.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

**CONSTATĂ :**

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 14 noiembrie 2019, Irimciuc Mihail a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori, din 14.11.2019, cu includerea termenului arestării preventive de la 17.10.2019 până la 14.11.2019.

De la inculpat s-au încasat în beneficiului statului cheltuielile judiciare în sumă de 9490,35 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 21 septembrie 2019, aproximativ ora 21:00, inculpatul Irimciuc M., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea stadionului din or. Xxxx, str. M. Eminescu, unde se desfășurau

manifestări publice în legătură cu serbarea ”Hramului Oraşului”, strigând fără nici un motiv, cu cuvinte necenzurate în adresa persoanelor aflate în jur, acţionând intenţionat, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică ce înseamnă o totalitate de relaţii sociale ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, cu deosebită obraznicie, i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feţei ofiţerului de sector al Secţiei de poliţie nr. 1 a Inspectoratului de poliţie Xxxx, Ion Spiridon, care, fiind în exercitarea atribuţiilor de serviciu de menţinere a ordinii publice, i-a făcut observaţie prin comportamentul obraznic, cauzându-i vătămări corporale uşoare sub formă de trauma cranio-cerebrală închisă cu comoţie cerebrală, fractura închisă a osului nazal cu deplasarea fragmentelor, ederm, echimoză şi excoriaţie în regiunea nasului, după ce a fost adus în incinta Inspectoratului de poliţie Xxxx.

Tot el, în continuarea acţiunilor sale criminale, aflându-se în antreul Inspectoratului de poliţie Xxxx, Irimciuc Mihail striga cu cuvinte necenzurate în adresa persoanelor aflate în IP Xxxx, lovea cu picioarele în mobilă şi în pereţi, a aplicat lovituri cu picioarele colaboratorilor de poliţie Toma Andrei, cauzându-i dureri fizice, şi Cristinei Griga, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză şi excoriaţie pe partea laterală a antebraţului stâng, iar, aflându-se în camera de audiere, situată la etajul I al IP Xxxx, o numea cu cuvinte necenzurate pe specialistul pentru protecţia drepturilor copilului din cadrul Direcţiei de asistenţă socială şi protecţia familiei Xxxx Ţolinca Livia şi, ridicând cu mâinile masa, a încercat s-o arunce în ultima, însă acţiunile lui au fost curmate de colaboratorii poliţiei, care au intervenit prompt şi i-au aplicat cătuşele.

Instanţa a reţinut că inculpatul a recunoscut vina, care este dovedită şi prin probele administrate, încadrându-i acţiunile în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă grosolan ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, de opunerea de rezistenţă violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acţiunile, care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, dacă au fost săvârşite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii, care prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani.

La stabilirea pedepsei, instanţa a ţinut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, că au fost stabilite circumstanţe atenuante – căinţa sinceră şi recunoaşterea vinovăţiei, circumstanţe agravante – săvârşirea infracţiunii în stare de ebrietate, că inculpatul la locul de trai – Centrul multifuncţional ”Xxxx”, se caracterizează negativ, se află la evidenţa medicului psihiatru, anterior nu a fost condamnat, a comis infracţiunea fiind minor, concluzionând că reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

Totodată, instanţa a statuat că, la momentul comiterii infracţiunii, inculpatul avea vârsta de 15 ani şi în privinţa lui urmează a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârşirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită, redus la jumătate.

Pe lângă aceasta, în corespundere cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, de la inculpat urmează a fi încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 9490,35 lei, dat fiind că a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii.

**3.** Avocatul Vitalie Vangheli, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii.

Apelantul a invocat că, inculpatul a recunoscut faptul existenței conflictului cu părțile vătămate, însă nu și încadrarea juridică a acțiunilor sale.

Acuzarea în ședința de judecată a prezentat probele care a confirmat săvârșirea de către inculpat a contravenției administrative, dar nu a demonstrat faptul comiterii infracțiunii de huliganism.

Ori, acțiunile inculpatului nu puteau fi calificate ca acțiuni huliganice, deoarece nu întrunesc elementele infracțiunii de huliganism.

Conform prevederilor art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată, iar în ședința de judecată învinuirea lui Irimciuc M. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal nu și-a găsit confirmare.

**4.** Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Irimciuc Mihail, i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 287 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal, de 1 an, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatului conform învinuirii aduse.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale, de corectarea și reeducarea inculpatului, precum și nu a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, și anume faptul că inculpatul a comis fapta incriminată fiind de vârstă minoră.

Astfel, instanța de fond a indicat prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, care indică că la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate, fără a ține însă cont de prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal privind condițiile aplicării pedepsei mai blânde.

Ori, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Astfel, instanța de apel a ținut cont că Irimciuc M., născut la 29.01.2004, era și este minor, având domiciliu la Centrul Multifuncțional "Xxxx", nu a mai fost judecat, în ședința instanței de apel a recunoscut vina și a solicitat o pedeapsă mai blândă, că minoratul persoanei care a comis infracțiunea constituie circumstanță excepțională, ținând cont de persoana inculpatului și de circumstanțele stabilite, concluzionând aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, cu reducerea pedepsei sub formă de închisoare în privința inculpatului, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Lilia Prisacari a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a indicat că, deși instanța de apel corect a concluzionat privind prezența circumstanței excepționale - minoratul persoanei, justificat a aplicat în privința lui prevederile art. 79 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului în mărime de 1 an închisoare este inequitabilă și neproporțională celor comise, și nu va realiza scopul urmărit de reeducare și corectare a ultimului.

În acest aspect, deși este minor, inculpatul se caracterizează negativ, a mai avut tangențe cu legea penală, a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate alcoolică. În urma acțiunilor lui au avut de suferi patru părți vătămate, iar ofițerului Ion Spiridon i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței, cauzându-i vătămări corporale ușoare.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont că infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Mai mult, termenul de pedeapsă stabilit de instanța de apel inculpatului este contrar opus scopului urmărit, inculpatul fiind departe de a sta pe calea corijării, având un comportament extrem de agresiv în ședința instanței de apel.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, inclusiv că a recunoscut vina, este minor și nu a mai fost judecat anterior, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2), 75, 79 alin. (1) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului minor, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

## **D E C I D E :**

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, în privința inculpatului Irimciuc Mihail xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

